

ความคิดของผู้มีสัมมาทิฐิและผู้มีมิจฉาทิฐิ

เช้าวันหนึ่งในขณะที่บุตรของเศรษฐีอยู่บนปราสาทกับนางสิริมานั้น เขาเปิดม่านหน้าต่างมองลงไป ได้เห็นนางอุตตราเนื้อตัวเปลือยเพื่อนไปด้วย เขม่าควันในขณะที่กำลังจัดเตรียมภัตตาหาร

สามีของนางอุตตราคิดในใจว่า ‘หญิงคนนี้โง่จังเลย ละสมบัติของตนไปแทนที่จะอยู่สุขสบาย กลับยินดีไปทำให้เนื้อตัวเปลือยด้วย เขม่าควัน วุ่นวายอยู่กับเหล่าทาสี ไม่ควรเลย สงสัยนางจะมาจากนรกแน่ๆ จึงไม่ชอบความสบาย กลับไปชอบความลำบากให้เนื้อตัวเปลือยเพื่อนมอมแมมอย่างนั้น’

ส่วนนางอุตตราเองก็รู้สึกว่ามีคนมอง จึงเหลือบมองขึ้นไปเห็นสามี นางจึงสงี่ยมให้ แต่ไม่ได้พูดอะไร คิดในใจว่า ‘สามีเรานี้เป็นลูกเศรษฐีแต่เป็นคนเขลา คงจะคิดว่าสมบัติของตนจะอยู่อย่างถาวรไม่มีวันหมดสลายไปเป็นแน่ ช่างไม่รู้ตัวเลยว่ากำลังใช้บุญเก่าอยู่นะ’

ส่วนนางสิริมาได้เห็นรอยยิ้มระหว่างบุตรเศรษฐีกับนาง
อุตตราที่ส่งยิ้มให้กัน เกิดอารมณ์ชั่ววูบหึงหวง ลืมตัวไปว่า ตนเอง
เป็นเพียงตัวแทน เป็นคนภายนอก กลับคิดว่าเรานี่แหละเป็นภรรยา
ของบุตรเศรษฐีจริงๆ และสำคัญตนผิดว่า ตนเองเป็นเจ้าของเรือน
หลังนี้ นางจึงรีบเดินลงมาจากชั้นบน เข้าไปในโรงครัว แล้วเอา
ทัพพีตักน้ำมันเนยใสที่กำลังเดือดพล่านในกระทะทอดขนม ตั้งใจ
ว่าจะราดน้ำมันที่เดือดๆ นี้ลงบนศีรษะของนางอุตตรา ดวงตาของ
นางสิริมาจึงจับจ้องไปที่นางอุตตรา แล้วเดินรีเข้าหานางอุตตราใน
ทันที